

Eindrapportage

- **Klacht:** Kankergezwellen in de buik
- **Behandelperiode:** 1 september 2007 t/m 15 mei 2008
- **Cliënt:** In een eindrapport wordt de cliënt i.v.m. privacy Pieta genoemd
- **Eerst Verantwoordelijke (EV'er):** Erik Oud
- **Rapportage:** Erik Oud
- **Behandeld door:** Stichting Talita Koemi
- **Behandelmethode:** Magnetiseren, Reiki en gesprekken
- **Rapportage:** juni 2008

complementaire zorg

Eindrapportage: Kankergezwellen in de buik

<u>Beschrijving cliënt:</u>	Pieta is een 81 jarige vrouw bij wie in augustus 2007 kankergezwellen in de buik zijn geconstateerd.
<u>Begin- en einddatum behandeling:</u>	1 september 2007 t/m 15 mei 2008
<u>Klachten</u> Medisch diagnose(s):	<p>Kankergezwellen in de buik.</p> <p>Pieta is onder behandeling van specialisten in het ziekenhuis m.b.t. de kanker</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pijnlijke plek rechterkant hoog van het lichaam.(rugpijn) - Vocht in de buik - Psychische onrust
<u>Aanvang van de behandelingen</u>	<p>Na het maken van een scan medio 13 augustus is er geconstateerd dat Pieta kankergezwellen heeft aan de linkerkant van de buik, net onder de navel. Pieta kan hieraan niet geopereerd worden. Ze kunnen enkel de kanker proberen tot stilstand te brengen. Daarvoor wordt door de arts(en) een chemo-kuur in de vorm van pillen voorgeschreven.</p> <p>Verder heeft Pieta buikpijn en een pijnlijke plek aan de rechterzijde tussen de heup en onderste rib.</p> <p>Pieta is op jonge leeftijd geopereerd aan de blinde darm en galstenen. Zij heeft nog regelmatig last van galstenen.</p>
<u>Verloop</u>	<p>In 2004 heeft Pieta darmkanker gehad. Toen is er een stuk van de darm weggehaald en is tevens de milt verwijderd. Pieta heeft na deze operatie een preventieve chemokuur van 40 behandelingen gehad.</p> <p>Pieta is weduwe en moeder van 10 kinderen. Zij vertelt weinig over wat er precies in haar omgaat. Haar antwoorden zijn vaak hetzelfde: "Ja, het gaat goed" of "je kunt er toch niets aan doen".</p>

stichting
Talita Koemi

complementaire zorg

Als wij gaan behandelen, wil ze in principe niet dat familie, vrienden en kennissen dit weten. Daarom probeert ze het altijd zo te regelen dat er niemand is tijdens de behandeling. Dit geeft voor haar op een later moment problemen wanneer ze aangeeft dat ze 's avonds niet meer behandeld wil worden. Ze zegt dat ze dan te moe is. Maar later blijkt dat er dan teveel mensen langskomen en dat vindt ze vervelend.

Bij het begin van onze behandelingen start Pieta met een chemokuur in de vorm van pillen.

De hulp van de stichting bestaat uit 2 x per week magnetiseren en 2 x per dag op afstand behandelen. Verder wordt zij door het complementair zorgcentrum Namasté ondersteund door bioresonantie behandelingen.

Gedurende de eerste maand gaat het wat beter met Pieta. Afgezien van het feit dat ze moe en ziek is door de chemokuur.

Ze ervaart de behandelingen als fijn en ontspannen. Ze wordt er vrolijker en blijer van. Haar buikpijn is vaak weg na het behandelen. Ze heeft meer energie en pit. Ze is veel fitter en minder moe.

In het begin van de behandelperiode vertelt Pieta over haar man die een aantal jaren geleden is gestorven. Hij was dement en het was erg moeilijk om voor hem te zorgen. Het heeft haar erg uitgeput.

Op 9 oktober 2007 krijgt Pieta een "maagbloeding". Na onderzoeken in het ziekenhuis blijkt dat er niets aan de hand is met de maag. Men heeft niet concreet kunnen vinden waar de bloeding vandaan is gekomen. Wel is geconstateerd dat Pieta dun bloed heeft en zwarte ontlasting heeft gehad.

Sinds de bloeding neemt Pieta geen chemokuur pillen meer in. Op 23 oktober wordt er een nieuwe scan gemaakt om te kijken hoe het met de kanker staat. Het blijkt dat de gezwellen in de buik niet zijn gegroeid t.o.v. de vorige scan van 1 oktober jl.

Vanaf januari 2008 is Pieta's indruk dat haar buik groter aan het worden is. Bij de nieuwe scan op 21 januari blijkt dan ook dat de kanker (het gezwel) gegroeid is. Hierna gebruikt Pieta nog 1 nieuwe chemokuur gedurende ongeveer 4 dagen, maar daar kan ze niet goed tegen. Na overleg met de artsen stopt ze hiermee.

stichting
Talita Koemi

complementaire zorg

Afsluiting

Sindsdien gaat het snel slechter met haar. Zij is regelmatig misselijk en heel erg vermoeid. Ze komt het bed bijna niet meer uit. Pieta is nu ook meer met de dood bezig en worstelt daar een beetje mee. Als je het voorheen met haar over de dood had, dan was het antwoord vaak ontwijkend. Zij wilde het daar niet over hebben.

De behandelingen in deze periode geven Pieta het gevoel van lichter, zachter worden. Na de behandeling is de pijn in haar buik minder of is weg. Onze ervaring is dat ze minder in haar denken (hoofd) blijft hangen en de psychische onrust lost op.

Begin maart 2008 krijgt Pieta meer hulp van de thuiszorg en krijgt ze ondersteuning in de vorm van mineralen, vitamines en voedingsstoffen.

Vanaf half maart komt Pieta haar bed niet meer uit. Ze is er veel te moe voor. De thuiszorg komt vanaf dat moment 3 x per dag.

Eind maart krijgt Pieta enorm last van een stekende pijn dwars over haar buik. Alsof er met een mes in gestoken wordt, zo omschrijft ze het. Deze pijn verdwijnt weer na een nacht slapen.

Rondom deze periode krijgt Pieta ook pijnverlichting in de vorm van morfinepleisters.

Haar buik gaat haar steeds meer in de weg zitten en ze krijgt er steeds meer last van.

De buikpijn neemt toe en ze krijgt last van flinke obstipatie. Daarom wordt Pieta op 30 april opgenomen in het ziekenhuis. Nadat ze met pillen en poeders de ontlasting weer op gang hebben kunnen brengen, kan Pieta weer naar huis.

4 mei wordt Pieta opnieuw in het ziekenhuis opgenomen omdat de ontlasting er via haar maag weer uitkomt. Het blijkt dat haar darmen worden afgekneld door de gezwollen in haar buik. Pieta wordt vanaf dat moment door de stichting in het ziekenhuis 2 a 3 x per week behandeld. Op donderdagavond 15 mei komt voor Pieta plotseling een einde aan een langdurige strijd tegen de kanker. Zij overlijdt nog die avond.

Pieta kon moeilijk direct vertellen wat er precies in haar omging. Dit liet ze vaak via omwegen zien.

De behandelingen heeft Pieta steeds als rustgevend, prettig, pijnverlichtend en ontspannend ervaren. Ze was altijd blij om ons weer te zien.

We kregen de indruk dat Pieta door de behandelingen zachter werd. Ze zat minder in haar denken en kon meer van haar gevoel tonen.

stichting
Talita Koemi

complementaire zorg

Eindconclusie

Pieta is gedurende een kleine 8 maanden onder behandeling van stichting Talita koemi geweest. Gedurende de eerste maanden van de behandelingen in combinatie met bioresonantie en chemokuur kunnen we concluderen dat het redelijk goed ging met Pieta. De gezwellen in haar buik waren in de maand oktober 2007 niet meer gegroeid. Dit bleek uit de scan van eind oktober 2007. Omdat Pieta gedurende deze periode ook chemo slikte, kunnen we niet veel zeggen over het effect van het magnetiseren hierop.

Ten aanzien van het vochtprobleem in de buik kunnen we zeggen dat de buik in de eerste maand van het behandelen niet groeide. Het magnetiseren zou hierin een rol gespeeld kunnen hebben, maar dat kunnen we niet met zekerheid zeggen. Onze ervaring is wel dat vocht afvoeren meestal goed verloopt met behulp van magnetiseren. Vanaf januari wordt de buik dikker maar dit komt waarschijnlijk mede doordat de gezwellen aan het groeien zijn. Het is moeilijk te zeggen in hoeverre het magnetiseren heeft bijgedragen aan het afvoeren van het vocht.

Nadat Pieta een "maagbloeding" heeft gehad gaat het geleidelijk aan steeds slechter met Pieta. De vermoeidheid neemt sterk toe en de gezwellen in de buik groeien weer. Daarvan herstelt ze niet meer en komt te overlijden 15 mei 2008.

Samenvattend kunnen we zeggen dat we aannemen dat het magnetiseren heeft geholpen bij het verminderen van de pijnklachten (buikpijn), vermindering van de vermoeidheid en verlichting van de rugpijn.

Op geestelijk gebied hadden we sterk de indruk dat het haar steeds ontspanning en rust gaf. Pieta vond de behandelingen erg fijn.

Het viel ons op naarmate het einde naderde dat ze meer bij haar gevoel kwam. Ze werd als het ware steeds zachter en opener. We hebben de indruk dat dit zachter worden haar heeft geholpen in het aanvaarden van haar naderende dood.

Ondanks haar zware ziekte was ze nog redelijk vitaal en was haar leven tot het eind nog van redelijk goede kwaliteit. Ook hierin denken we dat het magnetiseren een positieve invloed heeft gehad. We kunnen dit echter niet bewijzen.